

[Elsø-Merete Ross.]

Angående forslaget om ændring af bygge- lov for staden København har vi i udvalget fået oplyst, at der fortsat skal eksistere en særskilt bygge- lov for København og en særskilt bygge- lov for Frederiksberg, som på en række punkter adskiller sig fra den ellers ensartede bygge- lovgivning for hele landet. Det er oplyst, at der netop er afgivet en betænkning om disse spørgsmål. Jeg håber, den må blive tilstillet boligudvalget, ikke mindst da udvalget har fået at vide, at indtrængende henstillinger fra sanerings- nævnet og boligministeriet har været anvendt for undertiden at få nedsat de maksimale udnyttelsesgrader i de byplanvedtægter, der har ledsaget saneringsplanerne for København. Både for mindre saneringer og for storsaneringer må det, hvis det virkelig skal lykkes at få velegnede kvarterer, der kan svare til kravene ind i næste århundrede, være af den største betydning, at man ikke på grund af øjeblikkelige økonomiske hensyn forfalder til en for høj udnyttelsesgrad af grundene.

Påbud om gårdrydninger skal nu kunne udvides, så de ikke blot omfatter skure, hegn o. lign., men også kan omfatte mindre værksteder, som er til gene for de øvrige beboere og andre, og det skal ikke blot gælde i saneringsområder eller i områder, der opfylder betingelserne for en forsæ- ning.

Bygningskommissionen skal efter ma- gistratens indstilling kunne påbyde en sådan nedrivning mod at yde erstatning for tabet. Denne udgift skal bæres helt af kommunen og ikke kunne overvæltet på grundejerne og dermed på lejerne, som til- fældet er ved de hidtidige små gårdryd- ninger. Da det er Københavns kommune selv, der har ønsket denne udvidede ad- gang til gårdrydning, må man håbe, at kommunen så også vil gøre brug af loven. Jeg går ud fra, at også den udvidede adgang til gårdrydninger er omfattet af lands- bygge- lovens bestemmelse om, at gård- rydning skal ske for at skaffe opholdsarealer for beboerne og ikke vil kunne benyttes til at skaffe parkeringspladser. Ændringsfor- slagene til disse 3 lovforslag indstilles af et enigt udvalg.

Hvad de næste 3 lovforslag angår, er der opnået enighed om en del ændringer. En

stor del af debatten ved første behandling drejede sig om ejerlejligheder, og denne debat er fortsat i boligudvalget. Som jeg sagde ved første behandling, finder vi i det radikale venstre, at ejerlejlighedsinstituttet har mange fordele, som vi ikke ønsker bragt i miskredit ved misbrug. Derfor er vi i udvalget blevet enige om en ganske betydelig stramning af de krav, der skal opfyldes som betingelse for opdeling af en ejendom i ejerlejligheder.

For det første skal kommunalbestyrelsen kunne nedlægge forbud mod opdeling af en ejendom i ejerlejligheder, hvis en kommunal- bestyrelse eller et sanerings- selskab har ved- taget eller er i færd med at udarbejde en saneringsplan for området.

For det andet nævnes der ikke et bestemt opførelsesår, og foruden de i lovforslaget stillede krav til ejendommene foreslås der nu også krævet badekar eller brusebad og fælles varmeanlæg. Samtidig er der fore- slået indføjet en ny § 69 a, hvorefter købe- ren, såfremt prisen er væsentlig højere end lejlighedens værdi, kan forlange prisen ned- sat til et sådant beløb, som boligretten skønner rimeligt.

Jeg skal herefter gå over til de punkter, hvorom der ikke er enighed i udvalget. Ifølge § 34 i forslaget til ændring af lov om boligbyggeri kan boligministeren give til- sagn om statsgaranti og rentesikring til yderligere 1.000 lejligheder i hvert finansår til sikring af saneringsramte husstande eller til husstande, der frigør boliger til sanerings- ramte. I bemærkningerne til lovforslaget er det klargjort, at det ikke er meningen, at saneringsramte direkte behøver at flytte til nybyggeri, men at en rokering inden for hele boligmassen er mulig og ønskelig.

Hr. Kaj Andresen fremlagde ved første be- handling et forslag om en forøgelse af det rentesikrede byggeri ikke til 13.000, men til 18.000 lejligheder om året. 18.000 rentesikrede lejligheder er ikke i overens- stemmelse med boligforliget. Men for at forsøge at nå til en ordning, som de 4 bolig- forligspartier kunne enes om, er der fra re- geringens side blevet foreslået at forøge det rentesikrede byggeri med 1.000 lejligheder i hvert af de følgende 3 år, så vi nåede op på 15.000 rentesikrede lejligheder, men under den forudsætning, at udgangspunktet ikke var en rente på 6½ pct., men på 7 pct.